

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. C.**
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem sídlem 110 00 Praha 1,
Václavské náměstí 21

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2025 č. j. OAM-789/BA-BA07-BA06-
2025, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení,

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

předpisů (dále jen zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

2. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že uvedl zcela totožné důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterými se již meritorně zabýval v jeho předchozí žádosti. Vyslovil názor, že jeho žádost měla být meritorně posouzena, neboť splňuje minimálně podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14 a) zákona o azylu. V České republice žije již šest let se svou matkou a v současné době i se svou přítelkyní. Za tu dobu si zde vybudovali stabilní zázemí. Jeho matka v České republice žije legálně. Oba si zde našli přátele. Vazby na Českou republiku jsou silné. Do Moldavska se nemůže a nechce vrátit. Čekají tam na něj věřitelé, kterým doposud nesplatil dluh a nadto politická situace v Moldavsku se výrazně zhoršila. Aktuálně se obává mobilizace.
3. Žalovanému vytkl, že zprávy, které si obstaral pro posouzení situace v Moldavsku, jsou staré. To je možné zjistit porovnáním se zprávami, které jsou veřejně dostupné na internetu. O tom, že aktuální situace v Moldavsku je velmi špatná, svědčí report nevládní organizace Amnesty International ze dne 28. 4. 2025. V ní se konstatuje, že v Moldavsku je silně narušeno právo na svobodu projevu. Zprávy o mučení a jiném špatném zacházení zůstaly neřešeny a přetrvávala beztrestnost za porušování práva v minulosti. Snížení počtu státních ubytovacích center donutilo některé uprchlíky k návratu na Ukrajinu. V separatistickém regionu Podněstří byla porušována práva na svobodu projevu a náboženského vyznání. Neméně relevantní je stav soudnictví v Moldavsku. Ačkoliv byly provedeny legislativní změny, nezávislost soudnictví je stále velmi vzdálená. Obecně je situace v Moldavsku nestabilní.
4. Žalobce dále uvedl, že chtěl-li žalovaný řízení zastavit, musely být splněny dvě podmínky. První je tvořena závěrem o tom, že cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech. Druhá je pak tvořena závěrem o tom, že nedošlo k zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Vyslovil názor, že v jeho případě jsou splněny obě tyto podmínky. Za dobu, kdy žije v České republice, si zde vybudoval pevné vazby a plně se asimiloval. Vytvořil si zde domov. Navíc i situace v zemi původu se v čase zhoršuje. Moldavsko se čím dál více přiklání k Rusku, které již ovládá část jeho území – Podněstří. V nadcházejících volbách se navíc někteří politici zavazují k vytvoření unie s Ruskem. Obává se chování ze strany věřitelů i situace ve své rodné zemi. Je přesvědčen, že kdyby se vrátil, byl by mu doručen povolávací rozkaz do armády. S ohledem na tyto skutečnosti měl žalovaný jeho žádost posoudit meritorně a ne ji označit za nepřipustnou. Namítal, že jeho případem se žalovaný nezabýval individuálně, nýbrž jej posoudil zcela paušálně. Napadené rozhodnutí je způsobilé závažně a nezvratně porušit jeho právo na rodinný a soukromý život ve smyslu čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval, stejně tak na relevantní judikaturu a uvedl, že v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 15. 7. 2025 žalobce uvedl naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, to je obavu z jednání věřitele a celkově ekonomické potíže v Moldavsku. Ostatně

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

již při poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany potvrdil, že důvody jeho žádosti tvrdil již v předchozím řízení. Žalobce sdělil správnímu orgánu, že o mezinárodní ochranu v České republice žádá opakovaně, protože se nemůže vrátit do Moldavska, jelikož je mu tam vyhrožováno zabitím za nesplacení drobného dluhu, který mu byl poskytnut bez jakéhokoliv dokladu. V České republice si již zvykl, chtěl by zde získat možnost žít, pracovat, platit daně a všechna požadovaná pojištění. Chtěl by zde legálně žít a pracovat. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je dobrý, někdy má pocit vysokého tlaku a zvýšeného tepu, ale nezpůsobuje mu to žádná omezení, ani žádné zvláštní potřeby. Aktuálně má problémy s uchem a léčí se v Balkové. Žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů udělení mezinárodní ochrany a obav z návratu do vlasti.

6. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v mezích žalobních bodů. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o žalobě bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
7. Ze správního spisu vyplývá, že dne 15. 7. 2025 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti sdělil, že není členem žádné politické strany, ani hnutí, politickou aktivitu nevyvíjel. Je svobodný, bezdětný. V Moldavsku žil naposledy na adrese X. Do České republiky přijel linkovým autobusem z Kišiněva a do schengenského prostoru vstoupil přes Maďarsko. Na území České republiky vstoupil naposledy někdy ve druhé polovině listopadu 2021, kdy jel přímo přes Slovensko do Prahy. O mezinárodní ochranu žádal pouze v České republice. První žádost podal v dubnu 2022 v Balkové. Trestní stíhání proti němu v Moldavsku nebylo vedeno, jen občanské řízení za neplacení dluhů. Byla mu uložena lhůta na splacení a tu již dodržel a dluhy uhradil. O mezinárodní ochranu v České republice žádá opakovaně, protože se nemůže vrátit do Moldavska, jelikož je mu tam vyhrožováno zabitím za nesplacení drobného dluhu, který mu byl poskytnut bez jakéhokoliv dokladu. V České republice si již zvykl, chtěl by zde získat možnost žít, pracovat, platit daně a všechna požadovaná pojištění. Chtěl by zde legálně žít a pracovat. Potvrdil, že stejné důvody uváděl již v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Svou totožnost a státní příslušnost žalobce prokázal cestovním dokladem Moldavské republiky. Jeho zdravotní stav je dobrý, někdy má pocit vysokého tlaku a zvýšeného tepu, ale nezpůsobuje mu to žádná omezení, ani žádné zvláštní potřeby. Aktuálně má problémy s uchem a léčí se v Balkové.
8. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-401/LE-BA02-K01-2022. Rozhodnutím dne 3. 2. 2023 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. V průběhu uvedeného řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany byly finanční problémy ve vlasti, dlužil peníze soukromému věřiteli, který je požadoval vrátit i s nepřiměřeně vysokým úrokem. V rámci pohovoru žalobce dne 23. 1. 2003 uvedl, že do České republiky přicestoval v říjnu 2021, má zde ukrajinskou přítelkyni, v Moldavsku žijí rodiče a širší rodina. S vycestováním z vlasti neměl žádné

problémy. Je si vědom toho, že mu bylo uděleno správní vyhoštění, které však nerespektoval, neboť potřeboval peníze. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány. V případě návratu se obává tíživé ekonomické situace a dále toho, že dluží finanční prostředky svému známému, který je po něm vyžaduje, a to s vysokým úrokem. Na žádné orgány se v zemi původu s žádostí o pomoc neobracel. Proti rozhodnutí žalovaného ve věci první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 3. 2. 2023, č. j. OAM-401/LE-BA02-K01-2022, které na bylo právní moci 14. 2. 2023, žalobce podal dne 2. 3. 2023 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 19. 6. 2023 č. j. 18 Az 7/2023–35 zamítl. Rozsudek nabyl právní moci dne 23. 6. 2023. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku žalobce nepodal.

9. Součástí správního spisu v nyní posuzované věci jsou rovněž informace, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP, Moldavsko – Základní přehled o zemi, ze dne 7. 5. 2025, Informace OAMP, Moldavsko – Situace moldavských občanů vracějících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 7. 1. 2025. Jako podklad pro vydání rozhodnutí žalovaný použil rovněž rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy o zajištění žalobce č. j. KRPA-220174-16/ČJ-2025-000022-ZSV ze dne 11. 7. 2025.
10. Ze správního spisu plyne, že žalobci byla dána možnost dle § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí, případně uvést jakékoli nové skutečnosti či informace, které by měl správní orgán vzít v potaz, žalobce tohoto práva využil. Na dotaz, zda se chce k podkladům vyjádřit, odpověděl záporně. Poznamenal, že předpokládá, že materiály obsahují všechny nutné informace. Žádné další podklady pro rozhodnutí nenavrl, ani neuvedl žádné jiné skutečnosti, které by měl vzít správní orgán v potaz během posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
11. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
12. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
13. Krajský soud k námitkám žalobce předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96. Dle závěrů NSS odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, tak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rozsudku č. j. 1 Azs 105/2008-81 Nejvyšší správní soud uvedl, že při používání informací o zemích původu

musí být v maximální možné míře 1) relevantní, 2) důvěryhodné a vyvážené, 3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, 4) transparentní a dohledatelné.

14. V daném případě rozhodnutí žalovaného všechny tyto dříve vyslovené judikaturní požadavky splňuje. Žalovaný porovnal skutečnosti uváděné žalobcem v první žádosti s těmi, které uvedl v opakované žádosti, přičemž se s nimi vypořádal přesně ve shora uvedeném schématu. Soud souhlasí s jeho závěrem, že žalobce netvrdil žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti. Již v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyjádřil obavu z jednání věřitele a celkově ekonomické potíže v Moldavsku. Již při poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany potvrdil, že tyto důvody uváděl již v předchozím řízení. S těmito žalobcem tvrzenými důvody se již meritorně zabýval v rámci správního řízení o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany v České republice a neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Správnost jeho rozhodnutí byla potvrzena i rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 18 Az 7/2023-35, jímž byla žaloba proti uvedenému rozhodnutí žalovaného zamítnuta. Krajský soud dále činí závěr, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální informace o zemi původu. Napadené rozhodnutí o opakované žádosti žalovaný dostatečně odůvodnil i ohledně relevantních změn v situaci v zemi původu žalobce. Tu posuzoval na základě Informace OAMP: Moldavsko - Základní přehled o zemi, ze dne 7. 5. 2025, Informace OAMP, Moldavsko - Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 7. 1. 2025 a soud souhlasí s jeho závěrem, že z hlediska politické a bezpečnostní situace nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce o mezinárodní ochranu, ani obecně k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Informace, z nichž žalovaný vycházel, byly aktuální, žalovaný vycházel při zpracování uvedených dokumentů z mnoha obecně respektovaných zdrojů (viz např. Freedom House, Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, Evropské unie, Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, OSN, Rady Evropy, Ministerstva zahraničních věcí USA, Amnesty International, Evropské komise a dalších, jak jsou tyto specifikovány v předmětných dokumentech). Namítal-li žalobce v žalobě, že kdyby se vrátil, byl by mu doručen povolávací rozkaz do armády, pak za řízení před správním orgánem především nic takového netvrdil. V této souvislosti krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 24/2003-42, v němž je uvedeno, že správní orgán není povinen hodnotit jiné skutečnosti než ty, které žadatel o azyl uvedl jako důvody, pro které o azyl žádá, konec citace. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. Byly tak naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a ani žalovaný nezjistil ve vztahu k situaci v zemi původu žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany

podaná žalobcem na území České republiky byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.

15. Soud pro úplnost uvádí, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).
16. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 24. února 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně